

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2015r.

Sąd Rejonowy w Brzozowie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Sylwia Szajna

Protokolant Beata Kędra

w obecności Prokuratora Marcina Boboli

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 31 sierpnia 2015r.

sprawy karnej **Ł. K.**

syna W. i J. z d. M., ur. (...) w S., zam. W. (...), karanego, PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 15 czerwca 2015r. we W. woj. (...) kierował samochodem osobowym marki M. (...) o nr rej. (...) po drodze publicznej nr (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości nie mniej niż 0,75 promila alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego wS. (...) sygn. akt II K (...) z dnia 26 marca 2013r. zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku

tj. o przestępstwo z art. 178a§4 kk

I. **U z n a j e** oskarżonego **Ł. K.** za winnego tego, że w dniu 15 czerwca 2015r. na odcinku drogi publicznej nr (...) pomiędzy miejscowościami W. i J. woj. (...) kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki M. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości nie mniej niż 0,75 promila alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w S. (...) z dnia 26 marca 2013r sygn. akt II K (...) za przestępstwo z art. 178a§1 kk, co stanowi przestępstwo z art. 178a§4 kk i za to na podstawie art. 178a§4 kk

s k a z u j e

go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 69§1 i 2 kk w zw. z art. 70§1 kk **warunkowo zawiesza** wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 3 (trzech) lat.

III. Na podstawie art. 43a§2 kk **orzeka** wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 10.000 zł. (dziesięć tysięcy złotych) na rzecz **Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej**, płatne na wskazane przez Sąd konto.

IV. Na podstawie art. 42§3 kk w zw. z art. 43§1 kk **orzeka** wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym – dożywotnio.

V. Na podstawie art. 63§4 kk **zalicza** oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia **15 czerwca 2015r.**

VI. Na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983r. nr 49 poz.223 z późn. zm.) **zasądza** od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę w kwocie 120 zł. (sto dwadzieścia złotych).

Sygn. akt II K 145/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 10 września 2015r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 czerwca 2015r. funkcjonariusze K. Powiatowej Policji w B. B. S. i M. Z. pełnili razem służbę patrolową.

Oskarżony Ł. K. na odcinku drogi publicznej nr (...) pomiędzy miejscowościami W. i J. woj. (...) kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki M. (...) o nr rej. (...). Jechał do A. K.. O godz. 17.50 w/w funkcjonariusze zatrzymali go do kontroli.

W trakcie rozmowy z oskarżonym, policjanci wyczuli od niego zapach alkoholu. Funkcjonariusze przebadali Ł. K. na stan trzeźwości. Wynik badania przy użyciu A. wykazał 0,75 promila alkoholu w wydychanym powietrzu.

Oskarżony Ł. K. jest kawalerem, pozostaje w związku z A. K., z którą ma dwoje dzieci. Pracuje, zarabia około 1.600 zł. Był już wcześniej karany wyrokiem Sądu Rejonowego w S. (...) z dnia 26 marca 2013r. sygn. akt II K (...) za przestępstwo z art. 178a§1 kk popełnione w dniu 01 lutego 2013r. Orzeczono wobec niego mi. in. karę ograniczenia wolności oraz zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku. W miejscu zamieszkania i w pracy oskarżony cieszy się pozytywną opinią.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień oskarżonego Ł. K. k. 48v-49, zeznań świadka A. K. k. 49v-50, protokołu użycia urządzenia do badania stanu trzeźwości wraz ze świadectwami legalizacji k. 2-3, notatki urzędowej k. 1, danych osobo-poznawczych o oskarżonym k. 13 i k. 15-16, karty karnej k. 17-18, odpisu wyroku Sądu Rejonowego w S. (...) II K (...) k. 7, pisma Starosty (...) k. 14, opinii o oskarżonym k. 35-36, dokumentów k. 37-47.

Powyższe dowody Sąd uznał za wiarygodne. Są one spójne i logiczne, pozwalają na ustalenie przebiegu zdarzeń oraz na merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy.

Oskarżony Ł. K. w czasie przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

Na rozprawie w dniu 31 sierpnia 2015r. oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyraził skruchę. Podał, że feralnego dnia wypił po pracy dwa piwa, zapomniał o tym i pojechał do dziewczyny.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego złożonym na rozprawie, uznając je za wiarygodne i zasługujące na uwzględnienie. Znajdują one poparcie w pozostałych dowodach, którym Sąd dał wiarę w całości. Oskarżony w ocenie Sądu nie stara się uciec od odpowiedzialności za czyn, którego się dopuścił i ma świadomość konsekwencji jakie mogą go czekać.

Sąd za wiarygodne uznał także zeznania A. K., która podała, że oskarżony jechał wówczas do niej, gdyż miał z nią i ich synem pojechać do lekarza, został jednak zatrzymany przez Policję. Zeznała także, iż sama również ma prawo jazdy i kieruje samochodem, mieszka z rodzicami.

Świadek przedstawiła posiadane przez siebie wiadomości, z których wynika bezspornie, iż nie zaistniał w tej sytuacji żaden szczególny przypadek, który uzasadniałby kierowanie przez oskarżonego tego dnia samochodem, mimo, że był on nietrzeźwy. Dziecko nie zachorowało nagle, poza tym konkubina oskarżonego sama potrafi jeździć samochodem, mieszka z rodzicami, którzy mogli jej pomóc, tak więc obecność oskarżonego nie była nieodzowna. Jej zeznania oceniono jako wiarygodne.

Sąd uznał za wiarygodne pozostałe dowody dokumentarne, co do których żadna ze stron nie zgłaszała jakichkolwiek zastrzeżeń. Zarówno ich autentyczność, jak i prawdziwość podanych w nich faktów nie budzi w ocenie Sądu żadnych wątpliwości.

Oskarżony Ł. K. pozostawał pod zarzutem tego, że w dniu 15 czerwca 2015r. we W. woj. (...) kierował samochodem osobowym marki M. (...) o nr rej. (...) po drodze publicznej nr (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości nie mniej niż 0,75 promila alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w S. (...) sygn. akt II K (...) z dnia 26 marca 2013r. zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku, tj. przestępstwa z art. 178a§4 kk.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd uznał oskarżonego Ł. K. za winnego tego, że w dniu 15 czerwca 2015r. na odcinku drogi publicznej nr (...) pomiędzy miejscowościami W. i J. woj. (...) kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki M. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości nie mniej niż 0,75 promila alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w S. (...) z dnia 26 marca 2013r sygn. akt II K (...) za przestępstwo z art. 178a§1 kk, co stanowi przestępstwo z art. 178a§4 kk i za to na podstawie art. 178a§4 kk skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat.

Zdaniem Sądu orzeczona kara jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, spełni również cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, nauczy go poszanowania zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym i poszanowania ogólnych zasad panujących w społeczeństwie. Spełni także swoją rolę w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Kara 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat będzie dla oskarżonego wystarczającą dolegliwością i spełni wobec niego wszelkie dyrektywy wymiaru kary z art. 53 i nast. kk.

Karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania orzeka się, gdy inna kara lub środek karny nie może spełnić celów kary. W opinii Sądu orzeczenie kary bez warunkowego zawieszenia jej wykonania należy ocenić jako nazbyt surową reakcję prawno-karną (o orzeczenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania wnosił także oskarżyciel publiczny), mając na uwadze, iż w sprawie II K (...) orzeczono wobec Ł. K. karę najłagodniejszego rodzaju, a więc karę grzywny. Nie bez znaczenia jest także, iż wobec oskarżonego orzeczono obligatoryjne i dość surowe środki karne.

Orzeczona kara pozbawienia wolności z dość długim okresem próby (3 lata) da oskarżonemu szansę na zweryfikowanie jego dotychczasowego postępowania, zmianę postawy życiowej i powrót do społecznie pożądanego zachowania.

Na podstawie art. 43a§2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 10.000 zł. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Zdaniem Sądu, orzeczenie tego środka jest w pełni uzasadnione, zwłaszcza ze względu na fakt naganności postępowania oskarżonego oraz społecznej reakcji na przestępstwa popełniane przez osoby nietrzeźwe i ich konsekwencje. Ustalona kwota świadczenia pieniężnego jest określona obligatoryjnie przez przepis art. 43a§2 kk, który to przepis wszedł w życie w dniu 01 lipca 2015r. na podstawie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy - Kodeks kary oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r. poz. 396), zastępując wcześniej obowiązujący przepis art. 49§2 kk, przewidujący obligatoryjne orzeczenie świadczenia pieniężnego w kwocie 10.000 zł. wobec sprawcy

przestępstwa z art. 178a§ 4 kk – który wszedł w życie w dniu 18 maja 2015r. na podstawie ustawy z dnia 20 marca 2015r. o zmianie ustawy - Kodeks kary oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r. poz. 541).

Na podstawie art. 42§3 kk w zw. z art. 43§1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym – dożywotnio.

Zgodnie z treścią art. 42§3 kk, który wszedł w życie w dniu 18 maja 2015r. na podstawie ustawy z dnia 20 marca 2015r. o zmianie ustawy - Kodeks kary oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r. poz. 541) „Sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio w razie popełnienia przestępstwa określonego w art. 178a§ 4 lub jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa określonego w art. 173, którego następstwem jest śmierć innej osoby lub ciężki uszczerbek na jej zdrowiu, albo w czasie popełnienia przestępstwa określonego w art. 177 § 2 lub w art. 355 § 2 był w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia, chyba że zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami”.

Ustawodawca dał Sądowi możliwość rezygnacji z orzeczenia dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów, wymagając aby w sprawie wystąpił nie tylko „wyjątkowy wypadek”, ale nadto, by był on „uzasadniony szczególnymi okolicznościami”. W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie nie zachodzą takie właśnie okoliczności.

Oskarżony był już skazywany za przestępstwo z art. 178a§1 kk w marcu 2013r. za czyn popełniony w dniu 01 lutego 2013r. Pomimo tego ponownie zdecydował się na jazdę w stanie nietrzeźwości, tłumacząc zupełnie beztrzesko, iż „zapomniał”, iż pił tego dnia alkohol. Jak wskazano powyżej nie zaistniały żadne szczególne okoliczności, które wymagały, by samochodem się wówczas poruszał. Dziecko nie zachorowało nagle, były inne osoby, które mogły pojechać do lekarza, nawet sama A. K. mogła być kierowcą. Praca oskarżonego również nie wymaga od niego konieczności kierowania pojazdami, gdyż pracuje on przy konserwacji obiektów melioracji wodnej podstawowej.

Zdaniem Sądu orzeczenie w/w zakazu stanowić będzie dla oskarżonego znaczną dolegliwość, a jednocześnie spełni swoje ustawowe cele, wyłączając oskarżonego spośród użytkowników dróg.

Na podstawie art. 63§4 kk Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 15 czerwca 2015r. Zdaniem Sądu było to uzasadnione, gdyż zgodnie z treścią art. 182a§1 zd. 1 kk, który wszedł w życie z dniem 18 maja 2015r. na podstawie ustawy z dnia 20 marca 2015r. o zmianie ustawy - Kodeks kary oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r. poz. 541) „Jeżeli zakaz prowadzenia pojazdów był wykonywany przez okres co najmniej połowy orzeczonego wymiaru, a w przypadku zakazu prowadzenia pojazdów orzeczonego na podstawie art. 42 § 3 lub 4 Kodeksu karnego przez okres co najmniej 10 lat, sąd może orzec o dalszym wykonywaniu tego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów niewyposażonych w blokadę alkoholową, o której mowa w art. 2 pkt 84 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.6), jeżeli postawa, właściwości i warunki osobiste sprawcy oraz zachowanie w okresie wykonywania środka karnego uzasadniają przekonanie, że prowadzenie pojazdu przez tę osobę nie zagraża bezpieczeństwu w komunikacji”. Podanie terminu, od którego należy liczyć obowiązywanie zakazu prowadzenia pojazdów daje podstawę do obliczenia terminu 10 lat, o którym mowa w cytowanym przepisie.

Na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983r. nr 49 poz.223 z późn. zm.) Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę w kwocie 120 zł.

Orzeczenie o kosztach postępowania znalazło podstawę w powołanych przepisach ustawy. Zdaniem Sądu, po rozważeniu sytuacji majątkowej oskarżonego, nie zachodzą w jego przypadku przesłanki do zwolnienia go od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania.

Na koniec zdaniem Sądu zasadnym jest odniesienie się do argumentacji zaprezentowanej na rozprawie w dniu 31 sierpnia 2015r. przez obrońcę oskarżonego, który w głosach końcowych wniósł o łagodny wymiar kary dla oskarżonego, argumentując, iż nie powinny zostać wobec niego zastosowane przepisy z art. 42§3 kk i art. 43a§2 kk

w brzmieniu obowiązującym od dnia 18 maja 2015r. Zdaniem obrony przepis ten powinien być stosowny wtedy, gdy zarówno obecny czyn oskarżonego, jak i czyn poprzedni byłyby popełnione pod rządami nowej ustawy, a tak się nie stało, gdyż pierwsze skazanie miało miejsce w 2013r.

W opinii Sądu taka argumentacja nie zasługuje na uwzględnienie. Gdyby faktycznie ustawodawca miał zamiar przyjąć taką interpretację, jaką przedstawia obrona, to z pewnością zawarłby w przepisach stosowne uregulowanie (przyjęcie wniosku obrony doprowadziłoby faktycznie do tego, iż przez kilka lat w/w przepisy byłoby niejako „martwe” i mogłyby zostać zastosowane dopiero w przypadku popełnienia dwóch czynów pod rządami nowej ustawy). Co istotne obrona wcale nie kwestionuje, iż przyjęcie kwalifikacji czynu oskarżonego z art. 178a§4 kk jest nieprawidłowe, mimo, iż czyny były popełnione pod rządami ustaw w różnym brzmieniu.

Sąd dokonał zbadania sprawy także pod kątem treści art. 4§1 kk, jednak przepis ten nie znajduje zastosowania. Czyn zarzucany oskarżonemu miał miejsce w dniu 15 czerwca 2015r., wyrok wydano w dniu 10 września 2015r. i w obu tych datach obowiązywały przepisy dające podstawę do orzeczenia świadczenia pieniężnego w kwocie 10.000 zł. i dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów.

Sygn. akt II Ka 343/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Krośnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Artur Lipiński

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Kalisz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Krośnie - **A. D.**

po rozpoznaniu dnia 9 grudnia 2015 roku w K.

sprawy **Ł. K.** s. W. i J. ur. (...) w S.

oskarżonego o przestępstwo z art.178 a § 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Brzozowie z dnia 10 września 2015 roku, sygn. akt II K 145/15

I. utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy,

II. zasądza od oskarżonego Ł. K. na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu na postępowanie odwoławcze, w tym opłatę za II instancję w kwocie 120 zł /sto dwadzieścia złotych/.